

бълъ и Ст.-Загора. Сливенското понятие „прутистантянъ“ (протестантинъ), възникна собствено слѣдъ освобождението. Днешниятъ молитвенъ домъ на шепа протестанти въ Сливенъ (евангелисти) е съвсѣмъ ново явление. Въобще, протестанското движение у насъ е дѣло на американски мисионери.

Прѣзъ XVIII-я вѣкъ Сливенъ се споменува още и отъ Паисий, продължителя му Спиридонъ и нѣмеца Щритеръ, въ обемистия му трудъ: *Memorial populor Septentrional* (1779). Но всички тия не визиратъ Сливенъ въ XVIII-я вѣкъ, а миналото му до турското идване, тогаъ когато Паисий и Спиридонъ, като българи, посочватъ нѣщо за Сливенъ вънъ отъ чуждитѣ хроники, Щритеръ ни прѣпраща изключително къмъ византийските източници и въ тая смисъль не ни дава за града нѣщо ново и свое¹⁾.

По-другъ е вече Софроний, който като чадо на XVIII-я вѣкъ и родомъ отъ Котелъ, е познавалъ лично Сливенъ. Той го споменува въ третия четвъртъ на тоя вѣкъ, прѣзъ руско-турската война около 1775 г. Когато руситѣ прѣвзели Русе, Силистра и Варна, Котелъ е билъ пазенъ отъ единъ паша-арнаутинъ, който ималъ едничката задача да гледа щото турцитѣ да не избѣгатъ прѣзъ прохода на тоя градецъ, „каквъто обикновено имъ билъ общая“ прѣзъ рускитѣ войни. Кадиитѣ, чаушитѣ и субашитѣ отъ Котелъ и околнитѣ краища на сѣверо-източна България се събрали тукъ, но като узнали, че великиятъ везиръ билъ заобиколенъ отъ руситѣ, трѣтватъ да бѣгатъ и се прѣхврлятъ на югъ отъ Балкана въ Сливенъ. (Ср. L. Leger, *Mélanges orientaux*. Paris, 1883, p. 392). За подобно бѣгане прѣзъ сѫщата война пише и Хамеръ, когато, въ надвечерието на кайнарджишкия миръ, идването на руситѣ чакъ до Шуменъ, изумява цѣлото турско население въ сѣверо-

¹⁾ Ср. Stilnus (Сливенъ): *urbs, Alexander Bulgarus ad Stilbum castra habet. II. 858*, за 1341 г. Еo cum exercitu venit, Ioanni Pal. contra Ioannem Cantacuz. auxilio futuris. p. 867, за 1344 г., и т. н., въобще данни, съ които се срѣщнахме на съответнитѣ мѣста. Заслугата на Щритеръ се състои най-вече въ това, че той е съумялъ, ако не и критически, да компилира разхврления материялъ за разнитѣ народи, визирани у византийските и други писатели.